

b) Rokiškio Apkomo ir Apskr. Vykd. k-to Organas

32 (641) 1949 m. kovo 17 d. Kaina 20 kp.

PAKELTI APYLINKIŲ TARYBŲ
VAIDMENŲ KOLEKTYVINIŲ
ŪKIŲ STATYBOJE

Neseniai įvykęs Lietuvos Komunistų partijos (bolševikų) VI-sis suvažiavimas nubrėžė, tarp kitų svarbių uždavinių, ir kolektyvinių ūkių organizavimo bei jų stiprinimo organizaciniu — ūkiniu atžvilgiais darbo gaires. Vykstant sparčiai kolektyvinių ūkių statybai, didelį darbą teks atlikti apylinkių Taryboms, kurios, nuolat keldamos savo vaidmenį, turi taikyti visokeriopą paramą kolektyviniams ūkiams stiprinti, organizuoti naujas žemės ūkio arteles.

Drg. Satečkus LKP(b) VI-jame suvažiavime savo pranešime pabrėžė, kad Tarybų Lietuvoje yra visos sąlygos pilnintinei kolektyvinių ūkių santvarkos pergalės pasiekimui artimiausiais metais. Ryšium su tuo vietiniams tarybiniams organams apylinkėse kaip tik iškyla vienas pečių rimčiausių uždavinių. Vietinės Tarybos turi kaip tik užsimiti kolektyvinių ūkių statyba, stiprinti juos kovojant dėl aukštų derlių, dėl gyvulininkystės išsivystymo.

Sektina pavyzdį šiame ypatingos reikšmės reikale parodė Joniškio apskritys Biekontų ir Bučianų apylinkių Tarybos, sudarydamos tarp savęs socialistinio lenktyniavimo sutartį kolektyviniams ūkiams toliau organizaciniu ir ūkiniu atžvilgiais stiprinti. Šios Tarybos įsipareigo organizuoti kolektyviniuose ūkiuose gamybą pagal ž. ūkio arтелиų įstatų reikalavimus, sutvarkyti patį darbo organizavimą, jo našumo pakėlimą nuolat stiprinti ir plėsti kolektyvinių ūkių nuosavybę, padėti ž. ūkio artelėms pasirengti pavasario sėjai, praplešti pasėlių plotus, organizuoti agrotechnikos ir zootechnikos ratelius ir kt.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP(b) Centro Komitetas reikiamai įvertino šią Biekontų ir Bučianų apylinkių Tarybų iniciatyvą, jai pritarė ir rekomendavo visiems apskrityje, valsčių ir apylinkių darbo žmonių deputatų taryboms, partijos apskrityje ir valsčių komitetams paremti Biekontų ir Bučianų apylinkių Tarybų iniciatyvą ir plačiai išvystyti socialistinį lenktyniavimą apylinkių tarybų tarpe. Be to, šiuo reikalu yra įsteigta Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP(b) CK pereinamoji Raudonoji Vėtrava, kuri bus įteikiama apylinkės tarybai, nugalėjusiai socialistiniame lenktyniavime, suvedus rezultatus.

Didelį darbą organizuojant bei stiprinant kolektyvinius ūkius nuveikė Rokiškio valsčiaus Žiobiškio apylinkės Taryba. Žiobiškio apylinkėje šiuo metu randasi 6 kolektyvinių ūkių, kurie buvo suorganizuoti beveik išimtinai apylinkės Tarybos iniciatyva, savo patarimais ir nurodymais padedant jų vadovaujant valsčiaus vykd.

komitetui ir partinei organizacijai. Apylinkės Tarybos nariai drg. drg. Gužas, Kanopa, Avižėlenė, Kestauskas ir ellė kitų plačiai išvystė aiškinamąjį darbą žemdirbių tarpe tiek individualinių pokalbių, tiek ir susirinkimų būdu. Tarybos nariai dirbo planingai, pasiskirė atskirais kaimais. Darbo valstiečiams susiorganizavus į ž. ūkio arteles, Tarybos nariai nenuleido rankų ir toliau. Jie padėjo suorganizuoti visuose kolektyviniuose ūkiuose gyvulininkystės fermas, sudaryti brigadas bei grupes aukštam derliui išauginti. Apylinkės Tarybos nariai didelį dėmesį kreipė į savalaikį ž. ūkio inventoriaus paruošimą pavasario laukų darbams, sėklų supylimą ir išvalymą. Standien gi tiek seklos, tiek ir ž. ūkio inventorių jau paruošė.

Siekiant dar labiau pakelti apylinkių Tarybų vaidmenį kolektyvinių ūkių statyboje, Rokiškio valsčiaus vykd. komitetas š. m. kovo 15 d. pravedė apylinkių vadovams seminarą kolektyvinių ūkių organizavimo, jų stiprinimo reikalu, o šiomis dienomis, sekant Joniškio apskritys Biekontų ir Bučianų apylinkių Tarybų pavyzdžiu bei vykdamas Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP(b) Centro Komiteto nutarimą dėl respublikos apylinkių tarybų socialistinio lenktyniavimo kolektyviniams ūkiams organizaciniu ir ūkiniu požiūriais toliau stiprinti, tarp apylinkių Tarybų bus plačiai išvystytas šiuo reikalu socialistinis lenktyniavimas. Tai bus dar vienas žingsnis pirmą kovą už kolektyvinių ūkių pergalę, už jų sparų suklestėjimą.

Nemažą darbą nuveikė ir Obelių valsčiaus Strepelkių apylinkės Taryba. Ji taip pat įnešė savo indelį organizuojant kolektyvinius ūkius. Šioje apylinkėje jau yra 4 kolektyvinių ūkių, didžioji apylinkės valstiečių dauguma susibūrė į žemės ūkio arteles. Tačiau reikia pripažinti, kad vis dėlto apylinkės Tarybos nariai šaltai ir nerangiai atsineša į ž. ūkio arтелиų stiprinimą, neteikia joms kūrybingos paramos įveikiant pasitaikančius sunkumus, kovojant už arтелиų spartesnį suklestėjimą.

Tačiau tuo labiau šaltai atsineša į kolektyvinių ūkių statybą Kamajų, Ragelių, Jučintų ir ellė kitų valsčių apylinkių Tarybos, išsieleidamos iš savo darbo apimties šį pirmąjį reikšmės reikalą.

Pasekti Biekontų ir Bučianų apylinkių Tarybų pavyzdžiu, kurių sveikintai iniciatyvai pritarė Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP(b) Centro Komitetas — šventia kiekvienos mūsų apskritys apylinkės Tarybos pareiga, pirmasis uždavinys, svarbiausias aktinas kovoje už kolektyvinių ūkių pergalę apskrityje, jų visokeriopą stiprinimą.

Vakar TSRS Aukščiausiosios Tarybos V sesija baigė darbą.

Aukščiausioji Taryba patvirtino TSRS Valstybinį biudžetą 1949 metams, o taip pat eilę Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakų, priimtų laikotarpiu tarp sesijų.

Aukščiausiosios Tarybos patvirtintas Valstybinis biudžetas yra pokarinio penkmečio ketvirtųjų metų biudžetas. Jis atspindi įžymius mūsų liaudies ūkio pasiekimus ir tuos uždavinius, kurie stovi prieš tarybinę liaudį kovojant dėl penkmečio plano įvykdymo pirmą laiką.

Daugiau kaip trečdajį visos išlaidinės biudžeto dalies sudaro asignavimai liaudies ūkio reikalams. Kartu su atskaitymais iš pačių įmonių pelnų į liaudies ūkį šiais metais bus investuota 189,9 milijardo rublių. Ši milžiniška suma bus išleista kapitalinei statybai ir išplėsti socialistinei reprodukcijai vykdyti.

Partijos Centro Komiteto ir asmeniškai draugo Stalino nurodymu šiais metais iš esmės turi būti likviduota valstybinių dotacijų pramonė ir transporto sistema, stiekiant, kad ši sistema būtų visiškai likviduota 1950 metais. Šiuo tikslu Vyriausybė priėmė nutarimą nustatyti nuo 1949 metų naujas didmenines kainas, o taip pat naujus tarifus krovinių pervežimams transporte. Tuo pačiu užtikrinamos palankios sąlygos ūkiniai apskaitai stiprinti ir griežčiau kontroliuoti rublių ūkinį plaušų vydydymą. Būtiną pažymėti, kad didmeninių kainų kai kurių sunkiosios pramonės šakų produkcijai pakėlimas vykdomas mažinant apyvartos mokesčių, dėl ko mažinamois kainomis ne tikėtai nekellamos, bet, priešingai, mažinamos.

Dar prieš 18 metų didysis mūsų partijos vadas draugas Stalinas išsamiai nurodė, ko reikia tam, kad visos pramonės šakos, tame tarpe ir sunkioji pramonė, dirbtų rentabiliu, duotų sankaupą.

„...O ko tam reikia? — kalbėjo draugas Stalinas. — Panaikinti neukškumą, mobilizuoti vidinius pramonės resursus, įvesti ir sustiprinti rentabilumo principą visose mūsų įmonėse, sistemingai mažinti savikainą, stiprinti vidines pramonės sankaupas visose be išimties pramonės šakose“.

Šis draugo Stalino nurodymas yra darbo programa visoms pramonės ir transporto įmonėms, jų ūkiniams ir partiniams vadovams, jų kolektyvams visuomenėje. Priešakinį įmonių patyrimas rodo, kaip realus ir efektyvus yra šis kelias. Priminsime, kad dar prieš metus priešakinės Maskvos įmonės jų pačių iniciatyva atsisakė nuo valstybinės dotacijos. Po to išsivystę sąjūdis dėl viršumplaninių sankaupų davė praėjusiais metais valstybei tikrai Maskvoje daugiau kaip du milijardus rublių. Vieną milijardą 3 milijonus rublių įsipareigojo sutaupti maskviečiai valstybei šiais metais vien tikrai paspartindami apyvartinų lėšų apyvartą.

Svarbiausias šaltinis įmonių rentabilumui kelti yra, kaip nurodė draugas Stalinas, sistemingos produkcijos savikainos mažinimas.

„Tiktai pramonė, — moko draugas Stalinas, — sistemingai mažinanti prekių kainas, tiktai pramonė, besibazuojanti sistemingu produkcijos savikainos mažinimu, tiktai pramonė, sistemingai gerinanti, vadinasi, savo gamybą, techniką ir darbo organizavimą, ūkio valdymo metodus ir formas, — tiktai tokia pramonė mums reikalinga, nes tiktai ji gali vystyti pirmyn ir tiktai ji gali suteikti proletariatui pilną pergalę“.

Šiais metais pramonės produkcijos savikaina turi sumažėti ne mažiau kaip 6 procentais palyginti su atitinkamomis 1948 metų lygio kainomis. Atskirose pramonės šakose šis sumažėjimas turi būti dar didesnis. Mūsų liaudies ūkis turi visas galimybes ne tik tai įvykdyti, bet ir viršyti šiai uždavimui. Tuo tikslu būtina dar energingiau kovoti dėl darbo našumo ir produkcijos kokybės pakėlimo, mažinti visas gamybos išlaidas, ypatingai mažinti medžiagų ir kuro nuostolius juos transportuojant, stiprinti jų laikymo ir vartojimo kontrolę. Dar atkakliau turi būti vykdomas griežčiausias taupumo režimas, kuris yra organiškas mūsų socialistinių įmonių ūkininkavimo metodo bruožas.

Tarybiniai ūkiniai įmonių darbuotojai ir jų partinės organizacijos privalo dar energingiau įsivairinti ekonomines žinias, studijuoti savo įmonės balansą, nuolat analizuoti tokį pagrindinį rodiklį, apibūdinantį viso įmonės darbo kokybę, kaip produkcijos savikainą.

„Stiekiant teisingai vadovauti įmonių darbu, — kalbėjo drg. Malenkovas savo pranešime XVIII partinėje konferencijoje, — reikia žinoti faktines išlaidas dirbinio vieneto pagal pagrindinius savikainos elementus — darbo atlyginimas, žaliavos, kuro ir elektros energijos kaina, amortizacijos priskaitymai, administracinės — valdymo išlaidos — ir ekonominę įmonės veiklos pusę pakreipti taip, kad planai savikainos ir pelnų srityje būtų besąlygiškai vykdomi“.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos patvirtintas Valstybinis biudžetas 1949 metams mobilizuoja visus pramonės darbuotojus išspręsti šioms uždaviniams, atitinkantiems tuos gilius pakitimus, kurie įvyko pokariniais metais mūsų įmonėse viso jų darbo kokybės pakėlimo prasme.

1949 metų biudžetas 119,2 milijardo rublių — 12,9 proc. daugiau, negu 1948 metais — asignuoja socialistinėms bei kultūrinėms išlaidoms — švietimui, sveikatos apsaugai, socialistiniam draudimui. Šiais skaičiais ryškiai pasireiškia bolševikų partijos ir tarybinės valstybės politika, stiekianti sistemingai kelti tarybinės liaudies kultūros lygį ir medžiaginę gerovę.

Šią svarbiausią TSRS Valstybinio biudžeto ypatybę dideliu patriotiniu pasididžiavimu pažymėjo visi deputatai, dalyvavusieji svarstant biudžetą TSRS Aukščiausiosios Tarybos posėdyje. Deputatai sulgino tarybinės valstybės biudžetą su kapitalistinių šalių biudžetais, kuriuose atsispindi nusikalstama naujo karo sukurstymo ir darbo žmonių pragyvenimo lygio ir teisių tolesnio puolimo politika.

„Jeigu „Maršalo plano“ skaičiai, — pasakė savo kalboje Aukščiausiojoje Taryboje Tadžikijos TSR deputatas drg. M. Turun-Zedė, — išreiškia imperialistinę tautų pavergimo politiką, tai TSRS Valstybinio biudžeto skaičiai parodo medžiaginį ir kultūrinį Tarybų Sąjungos tautų suklestėjimą...“

Uolstrito skaičiai, — tai karo ir tautų kačių skaičiai, mūsų Valstybinio biudžeto skaičiai — tai taikos ir tautų laimės skaičiai“.

Valstybiniam 1949 metų biudžetui vieninai pritarė ir jį patvirtino TSRS Aukščiausioji Taryba. Tokiu pat vieninumu ir patriotiniu pasididžiavimu šiam biudžetui pritarė ir jį sveikina mūsų didžiosios socialistinės Tėvynės visos tautos. Tokiu pat vieninumu jos kovos įgyvendinti šiam biudžetui, pilnai išreiškiančiam liaudies interesus ir atitinkančiam jos kovos dėl komunizmo pergalės uždavinius.

(1949 m. kovo mėn. 15 d. „Pravdos“ vedamas s)

Supiltos sėklos, atremontuotas inventorių

Aktyviai įsijungė į pasirošimui grūdai. Kolektyvinių ūkių virš 50 akėčių, 2 arkliniai grėbėma pavasario sėjai Rokiškio valstiečiai rimtą dėmesį skiria liai, 3 javų valymo mašinos, valsc. kolektyvinių ūkių „Sotinkamam žemės ūkio inventorių šienapūvių ir kitas žemės ūkio inventorių. Čia nutinai atremontuota 49 pigai, 22 kultivatoriai ir drapakai,

AKTYVIAI ĮSIJUNGTI Į SPAUDOS PLATINIMĄ

Šiomis dienomis Lietuvos KP(b) Rokiškio apskr. k-to agitacijos ir propagandos skyriuje buvo apsvaistytas apskr. Ryšių kontoros viršininkas drg. Masaščio pranešimas apie spaudos platinimo š. m. antrajam ketvirčiui apskrityje eiga, spaudos persiuntimo ir pristatymo stovį.

Lietuvos KP(b) Rokiškio apskr. k-to agitacijos ir propagandos skyriaus atliktas patikrinimas ir drg. Masaščio pranešimas parodė, kad apskrities ir valsčių Ryšių kontoros nepatenkinamai vadovauja spaudos platinimui, ryšių darbuotojai neaktyviai įsijungė į šio svarbaus uždavinio sekmingą įvykdymą. Eilė valsčių Ryšių kontorų viršininkų: Krasauskas (Obelių v.), Jasūnas (Paudėlio v.), Žemaitis (Kamajų v.), Vaičiūnas (Ragelių v.) iki šiol dienai iš esmės stovi nuolaije nuo spaudos platinimo darbo, rodo smerktiną lėkuriavimą, žalingą abejingumą. Šiuose valsčiuose nevykdoma laiškanėšių darbo kontrolė platinant spaudą, spaudai išplatinti skirtoje limite įvykdyti grafikai žlugdami. Negeresnę padėtį yra su spaudos persiuntimu ir pristatymu kaime. Juodupės v. Neršionis ir Užabalų apylinkių valstiečiai, Obelių v. Zarinkaičiai apyl. prumeratoriškai reguliariai nebegana spaudos, Južintų v. Ryšių kontoroje spauda prumeratoriškai neįteikiama ištiesimais savaitėmis.

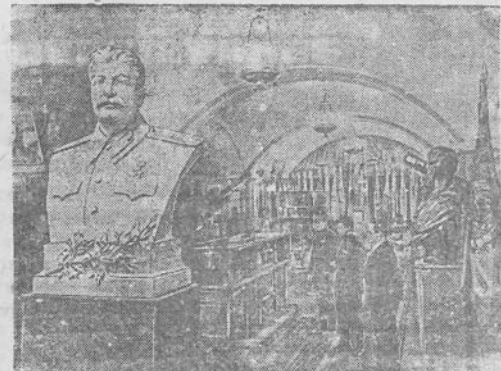
Ryšių kontorų darbuotojai nesistengia išaiškinti, kuriuose apgyvendintuose punktuose laikraščiai ir žurnalai visiškai neišrašomi. Apskr. Ryšių kontora gana skundų dėl spaudos nepilno gavimo, tačiau į tuos skundus atsižvelgia biurokratiškai, čia taipogi nevedama prumeratorių skundų ataskaita, skundai ne visuomet registruojami, nesimama veiksmingų priemonių skundams austatytis terminais išsgrinėti. Kai kuriose valsčių Ryšių kontoroje ir pašto agenturose: Kriauanų, Kaziškių, Lukutų, Oauškio dar neįvestas skundams registruoti knygos blogam spaudos prista-

tymui atžymėti dėl pašto ar Sąjunginės Spaudos apskrities skyriaus kaltės. Nepaisant anketyvesnųjų įpareigojimų, apskr. Ryšių kontora iki šiol dar neorganizavo spaudos parodavimo Rokiškio, Obelių ir Panemunėlio geležinkelio stotyse. Eilė valsčių Ryšių kontorų, kaip Južintų ir Kamajų, nepildo kontrolinių terminų spaudos kaimo gyventojams pristatymo atžvilgiu. Spauda iš apskr. centro į šiuos valsčius pristatoma pavėluotai.

Svarstant spaudos platinimo apskrityje eiga pasiūlyta, kad kai kurie valsčių vykdomieji komitetai, kaip Ragelių (einais vykd. k-to p-ko pareigas Šarkauskas), Aleksandravėlės (einais vykd. k-to p-ko pareigas Vencūnas) netelkia ryšių darbuotojams būtinos paramos spaudą platinti, neįtraukė į šį svarbų darbą apylinkių Tarybų, dešimtklubių įgaliotinių, klubų — skaityklų tarybų narių. Kol kas neaktyviai dar į spaudos platinimo darbą įsijungė komjaunuoliai, Kamajų gimnazijos, Panemunio ir Južintų progimnazijų mokytojai.

Lietuvos KP(b) Rokiškio apskr. k-to agitacijos ir propagandos skyriaus įpareigojo apskr. Ryšių kontoros viršininką, valsčių Ryšių kontorų viršininkus nedelsiant ryžtingai pasiekti persilaužimo spaudos platinimo darbe, užtikrinti spaudai išplatinti skirtoje limite įvykdymą ir viršijimą, imtis konkrečių priemonių spaudos pristatymui užtikrinti laiku visuose apgyvendintuose punktuose. Drg. Masaščio įpareigojimas patraukti griežton tarnybines atsakomybės tuos valsčių Ryšių kontorų viršininkus, kurie savo žalingo abejingumo, smerktinio elgesio pasėkoje žlungdo spaudos platinimo grafikus įvykdyti.

Partijos valsčių k-ty propagandininkai įpareigoti bolševikiškai vadovauti spaudos platinimo darbiui, pritraukti prie šio darbo apylinkių Tarybas, dešimtklubių įgaliotinius, komjaunuolius, moterų delegates, kaimo inteligentus.

Tarybinės Armijos muziejaus centrinė salė. Foto M. Jurjevo TASS'o spaudos klidė.

Pirmasis švietėjo pagalbininkas

Po „Tiesos“ laikraščio „Komunistas“ yra seniausias lietuvių komunistų laikraštis — žurnalas. Jis buvo pradėtas leisti 1918 m. balandžio mėn. 6 d. Voroneže ir ėjo kaip RKP(b) lietuvių sekcijos Centro Biuro organas — savaitraštis. Nuo pirmųjų įsikūrimo dienų „Komunistas“ tapo galingu Lietuvos darbo žmonių ginklu kovoj prieš išnaudotojus, buržuazijos reakciją ir fašizmą. 1919 m. pradžioje „Komunistas“ ėjo Vilniuje kaip Lietuvos ir Baltarusijos komunistų partijos Centro Komiteto organas lietuvių, lenkų ir rusų kalbomis. Nuo 1919 m. balandžio mėn. užsienio interventams ir Lietuvos buržuazijai laikinai patsmaugus jauną Tarybų valdžią Lietuvoje, „Komunistas“ persikėlė į Daugpilį, vėliau į Smolenską ir kitus miestus, kur buvo leidžiamas iki 1933 m.

Išsikūrus Tarybų valdžiai Lietuvoje 1941 m., žurnalas „Komunistas“ leidžiamas Kaune. Vokiečių okupacija nutraukė žurnalo leidimą. 1944 m. Tarybinė Armija išvadavus Tarybų Lietuvą, žurnalas vėl išeina ir dabar leidžiamas lietuvių ir rusų kalbomis kaip LKP(b) Centre Komiteto organas.

Per savo gyvavimo praeitį

laikotarpį „Komunistas“ suvaldino milžinišką vaidmenį, jis buvo ne tiklta partijos žurnalas, — jis buvo Lietuvos liaudies organizatorius ir vadovas kovai prieš fašistines jėgas.

Dabar, kai vykdomi didieji partijos ir vyriausybės uždaviniai vis didesniais darbo žmonių kultūrinio — buitinio gerbūvio pakėlimui, kai sparčiai šiuolaikis atstatomas vokiškųjų grobikų sugriautas liaudies ūkis, įgyvendinamas penkmečio planas ir sparčiai vyksta kolektyvinių ūkių statyba, žurnalas „Komunistas“ turi nemenesnę politinę reikšmę, kaip kad anais, kovų dėl darbo žmonių laisvės, metais.

Šiuo metu švietimo ir meno darbuotojų profesijos organas nariai save susirinkimuose išsagrinėję žurnalas „Komunistas“ reikšmę, pradeda gyviau įsijungti į jo skaitymą. Prie vietos komitetų organizuojamas kolektyvinis žurnalo straipsnių skaitymas ir nagrinėjimas. Reikia tikėtis, kad žurnalas „Komunistas“ švietimo darbuotojų bus reikiamai įvertintas kaip pirmasis švietėjo pagalbininkas jų atsakingame darbe.

MILAKNIS,
švietimo ir meno darbuotojų profesijos apskr. komiteto pirmininkas

MUMS RAŠO

Pavyzdingas darbo valstietis

Vis sekmingiau į pieno privalomųjų pristatymų vykdymą valstybei įsijungia eilė Panemunėlio valsčiaus Joneliškių kaimo darbo valstiečių. Ypač sėkmingą pavyzdį rodo valstietis drg. Pupienis Jurgis. Gerai įvertindamas priešlaikinto pieno paruošų įvykdymo reikšmę valstybei, drg. Pupienis šių metų saskaiton jau pristatė 500 kg pieno į vietos pieninę.

— Aš paslatsngsiu, — sako drg. Pupienis, — kuo artimiausiu metu atlikti mano ūkiui skirtą pieno privalomųjų pristatymų planą už visus 1949 metus. Tai bus mano dovana tarybinei valdžiai, kuri iš metų į metus vis labiau rūpiasi mūsų, valstiečių, ir kitų darbo žmonių reikiatais, sudaro sąlygas mums vis labiau pasiturinti gyventi.

Lenktyntaudami tarpusavy, ir kiti Nemunėlio apylinkės Joneliškių kaimo darbo valstiečiai, sekdami savo kaimyno drg. Pupienio Jurgio pavyzdžiu, spartina pieno paruošų vykdymą.

E. Svirplėnas

Mūsų medžiagos pėdsakai

„Kai vadovas nevadovauja“

Tokio pavadinimo straipsnis buvo atspausdintas „Tarybinio Rokiškio“ Nr. 18 (627), kuriame tarp kitko buvo paliesta tai, kad Kamajų valsčiaus žemės ūkio kooperatinė draugija (pirmininkas Sinkūnas) visai nesirūpina sėklų paruošimu sėjai.

Pranešu, kad šis faktas atitinka tikrovę. Siekiant pagerinti pasirošimą pavasario sėjos darbams minėtoje draugijoje, buvo imtasi griežtų priemonių. Šiuo metu sėklų valymas vyksta pilnu tempu.

KASTANAUSKAS,
Rokiškio apskr. Ž. ūkio kooperacijos pirmininkas

Aptarti ideologinio darbo klausimai

Neseniai įvykusiame Obelių valsčiaus švietimo ir meno darbuotojų profesijos narių susirinkime buvo apsvaistyti LKP(b) VI-jo suvažiavimo išiekti uždaviniai stiprinant ir gerinant ideologinį darbą, auklėjant respublikos darbo žmones komunizmu dvasia ir kt.

Pranešimas apie LKP(b) VI-jo suvažiavimo nutarimus padarė Obelių gimnazijos mokslo dalies vedėjas drg. Žemaitis. Pranešėjas ryškiai išgravideno uždavinius, sėstojo partijos suvažiavimo išiektus inteligentijai.

Po pranešimo kalbėjo LKP(b) Obelių valst. k-to propagandininkas drg. Jeremiejevas. Jis nurodė, kad be pasekių kai kurių laimėjimų, yra nemaža spragu ideologinio darbo bare. Taip, pav., mokytojai, ypač kaimo vietovėse, silpnai kelia savo idėjų — politinį lygį, nepakankamai įsisavina marksizmo — leninizmo mokslą, o kai kurie yra atitrukę net nuo spaudos skaitymo, nepravadedamos reguliariai politinio ir mokslinio turinio paskaitos kaimo dirbaucijų tarpe. Baigdamas drg. Jeremiejevas nurodė į būtinumą kultūros — švietimo srities darbuotojams nuolat kelti savo politinio išprusimo lygį, aktyviai įsijungti į agitacinį

darbą, ypač propaguojant kolektyvinių ūkių statybą, kaimo dirbaucijų tarpe.

Obelių valsčiaus mokytojų pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Kiselevičius Jonas pabrėžė būtiną reikalą aktyviai įsijungti į kolektyvinių ūkių propagavimą, o įsikūrusias ž. ūkio arteles šefuoti: rengti paskaitas, meninius pasirodymus ir pan. Drg. Kiselevičius aštriai kritikavo valsčiaus Liaudies švietimo skyrių ir gimnazijos vadovybę, aurodydamas, kad komjaunimo organizacija iš jų pusės neaučia jokios paramos, dalis gimnazijos mokytojų šaltai atsineša į komjaunimo organizacijos reikalus. Be to, kalbėtojas pareišė, kad yra būtina suteikti paramą vietos Kultūros namams siekiant jų veiklos išplėtimo.

Susirinkime taip pat kalbėjo švietimo ir meno darbuotojų profesijos apskrities k-ty pirmininkas drg. Milaknis, LKP(b) valsčiaus k-to sekretorius drg. Strumskys ir kt.

Susirinkimo dalyviai priėmė išsėmy nutarimą, kuris daugumėse liečia ideologinio — politinio darbo sustiprinimą ir išplėtimą, kolektyvinių ūkių statybes propagavimą.

K. Jonaitis

JAKOVAS SVERDLOVAS

Vakar sukako 30 metų nuo vieno įymiausių bolševikų partijos ir Tarybų valdžios organizatorių Jakovo Michailovičiaus Sverdlovo mirties.

Profesinis revoliucionierius, surišęs visą savo gyvenimą su bolševikų partija, patyręs per daugelį metų esaro kalėjimus ir ištrėmimus, J. M. Sverdlovas nukalė savyje įžymias bolševikų vadovo, darbininkų vadeypatybes.

Pradėjęs revoliucinę veiklą 1901 metais, būdamas 16 metų jaunuolis, savo gimtinėje — Žemutiniam Naugarde, Sverdlovas po II partijos suvažiavimo nesvyrudamas stoji į Lenino poziciją ir visą savo gyvenimą liko ištikimas Lenino vėliavai.

1902 metais Sverdlovas buvo vienas Žemutinio Naugardo bolševikų organizacijos kūrėjų, po to dirbo organizacinį propagandinį darbą Jaroslavyje, Kostromoje, Kazanėje. 1905 metais jis dirbo Jakaterinburge (dabar Sverdlovskė), vadovavo RSDDP Jakaterinburgo komite-

buvo ištrėmtas į Narimo kraštą 3 metais. Pabėgęs, jis tų pečių metų rugsėjo mėn. atvyko į Peterburgą. CK paveistas, Sverdlovas vadovavo socialdemokratų frakcijai Valstybinėje Dūmoje ir ruošė bolševikų laikraščio „Zvezda“ (žvaigždė) išleidimą.

1911 m. gegužės mėn. Sverdlovas vėl buvo ištrėmtas į Narimo kraštą. Bebalėmis revoliucionierius, jis du kartus draudimui mėgino pabėgti, bet vis jam nepavyko. Vieną kartą Sverdlovas vos nežuvo Obės upėje, kai apsvirtė laivelis, kuriuo jis plaukė.

Pragos konferencija (1912 m. sausio mėn.), kuri įformino bolševikų partijos savarankišką egzistavimą, išrinko J. M. Sverdlovą už ūkių į partijos Centro Komitetą.

1912 m. Sverdlovas trečią kartą pabėgo iš ištrėmimo ir pagaliau atvyko į Peterburgą. Jis ėjo į Stalino vadovaujama Centre Komiteto Rusijos Biuro sudėty, palaikė ryšį su Leninu, dirbo „Pravdos“ laikraštyje.

1910 m. pavasarį Sverdlovas

Kam reikalingas nevaisingas darbo stilius?

Pastaroju metu, kada darbo valstiečiai vis labiau pasuka į socialistinio žemės ūkio vystymosi kelią, kada jie pradeda burtis į kolektyvinius ūkius, ypatingai svarbus užduoties iškyta prieš vietines tarybas. Vietinių tarybų pareiga — nuodugniai išaiškinti darbo valstiečių masėms kolektyvinių ūkių santvarkos pranašumus, padėti jiems susiburti į kolektyvinius ūkius, teikiant visokeriopą praktinę pagalbą. Vietinės tarybos privalo daugiau įsigilinti į kolektyvinių ūkių stovybos klausimus, įtraukti į artelių organizavimą ir jų stiprinimą nuolat veikiančias komisijas, deputatus ir prieštikius darbo valstiečius.

Aleksandravėlės valsčiaus vykdomasis komitetas (einąs pirmojo valsčiaus drg. Venekūnas) šiuo taip svarbiu klausimu kaip tik mažai tužisima. Valsčiaus vykdomasis komitetas visai silpnai remiasi apylinkių tarybomis, dar neorganizavo apylinkėse žemės ūkio artelių įstatams nagrinėti ratelių, nepravedė valsčiaus ir apylinkių tarybų deputatams seminarų kolektyvinių ūkių stovybos klausimais. Silpnai pravedamuo aiškinamojo ir organizacinio darbo išdavoje. Bajorų ir kitų apylinkių tarybos visiškai nusišalina nuo kolektyvinių ūkių stovybos reikalo ir nežengia kolektyvinių ūkių organizavimo iniciatorių pirmose gretose. Susidariusi padėtis paaiškinama tuo, kad valsčiaus vykdomasis komitetas apylinkių tarybų veiklos atžvilgiu užėmė smerktiną „nesikišimo“ poziciją, todėl ir nenuostabu, kad valsčiuje yra

susiorganizavę tikslai vienas kolektyvinius ūkius.

Dar blogiau, kai valsčiaus vykdomasis komitetas nekreipia rimto dėmesio į susiorganizavusių kolektyvinių ūkių, būtent, į vienintelį valsčiuje esantį kolektyvinių ūkių „Laisvasis artojas“. Šis kolektyvinių ūkių yra dar visai jaunas, reikalingas rimtos paramos. Tačiau nuo įsikūrimo dienos, t. y. per du mėnesius į šį kolektyvinių ūkių iš valsčiaus vykdomojo komiteto žemės ūkio skyriaus darbuotojų beveik niekas neatsilankė. Valsčiaus žemės ūkio skyrius (vedėjas drg. Gurbiniukas) per šiuos du mėnesius nerado reikalo prie kolektyvinių ūkių susiorganizuoti agrotechnikos ir žemės ūkio artelių įstatams nagrinėti ratelius, nepadėjo sudaryti ž. ūkio artelės gamybinio darbo plano. Tokie svarbūs klausimai, kaip sėkių fondo sudarymas, apsirūpinimas mineralinėmis trąšomis, žemės ūkio inventoriaus remontas, naujų žemės ūkio mašinų įsigijimas, brigadų ir grandžių organizavimas, — palikti kolektyvinių ūkių valstiečių nuožiūrai, o valsčiaus vykd. k-to darbuotojai nevykdo jokios pasruošimo sąjait šiemet kolektyviniame ūkyje kontrolės.

Aleksandravėlės valsčiaus vykdomasis komitetas tokį savo nevaisingą darbo stilį privalo artimiausiu laiku pakeisti iš pagrindų. Būtina valsčiaus ir apylinkių taryboms labiau įsigilinti į kolektyvinių ūkių stovybos klausimus, gilintis į įsteigusių ž. ūkio artelių ekonomiką, kovoti dėl jų nuolatino augimo.

M. Paulauskas

AZERBAIDŽANO TSR. Nizami vardo vynuogių auginimo tarybinis ūkis praėjusių metų planą įvykdė 142,5 proc.
Nuotraukoje: vyno perpylimas viename iš tarybinio ūkio rūšių. Dešinėje — darbininko N. Teluchina.
Foto M. Sevcovo
TASS'o spaudos klifė.

Mūsų parama ž. ūkio artelėms

Panemunėlio MTS stropiai ruošiasi aptarnauti savo rajono kolektyvinius ūkius. MTS įvykdžiusi priešlaikinį traktorių ir žemės ūkio inventoriaus remonto darbų planą, dabar remontoje žemės ūkio inventorių ž. ū. artelėms. Staltes kolektyvas kovoja ne tik dėl gerų mašinų paruošimo darbui, bet ir dėl įsiviniamo priešakinės agrotechnikos. Čia veikia agrotechnikos ratelis, kuriame mokosi 35 žmonės. Įvykstantieji gamybiniai susirinkimai padeda išsiaiškinti priešlaikinį darbą klaidas, numetomas priemones joms pašalinti. Dabar MTS brigadininkai ir agronomai susipažįsta su kolektyvinių ūkių ekonomika, gamyba, jiems padėdami savo patirtimi ir kitais organizaciniais klausimais.

Šiuo metu MTS turi sudariusi 8 sutartis su kolektyviniams ūkiams ir 3 su ž. ūkio kooperatinėmis draugijomis bendram 900 ha plotui.

Jaunieji kursantai — būsimieji traktoristai stropiai savinasi sudėtingo mechanizmų ir agrotechnikos žinias. Šmet pirmą sykį prie traktorių sės merginos, kurių kursuose yra 7.

JUKNA,

Panemunėlio MTS agronomas

PASIKALBĖJIMAS KNYGOS PABAIGOJE

(FELJETONAS SKIRIAMAS MOKINIAMS, KNYGŲ TEPLIOTOJAMS)

Tai buvo kukli ir nekaltos išvaizdos knygutė. Knygryškyje suvystė ją į marškinėlius, o nugariniam dalininkas Rauduvė, Barys ar Kučas. Ir štai, pati groždamasi savo išvaizda, naujagimė atsiduria knygų sandėlyje.

Tačiau mūsų gerbiamai knygutei neilgal teko gyventi knygų sandėlyje. Kartą pasijuto besanti vienoje viešoje bibliotekoje. Ant kakros ir ant nugaros, kad nepraptų, bibliotekos vedėjas įrašė ženklą D-638 ir paguldė į lentyną. Reikšiu, maloniai kviečiame, pasiruošus patarnavimui.

Pirmas pažmė skaityti kažin koks gimnazijos mokinėlis. Kadangi knygutė buvo gana patraukli savo turiniu, tai uolus skaitytojas įsikitaubė į ją nuo ryto iki vakaro. Skaitė per pamokas ir pertraukas. Vienu žodžiu, mūsų skaitytojas, praleidamas pasakojimo pirmą parąšytą vietą, o tekstą tydamas dialogus, ant rytojaus per geografijos pamoką knygą šaip taip perskaitė. Perskaitė, iš pastatinkimo priėjais sėdintimis į nugarą mikielę. Pamiršo jis, kas toje knyguteje buvo rašoma. Atsiminė tik, kad labai, anot jo, graži. Pertraukus metu rodė ją savo draugui, su kuriuo vakarą eidavo kartu maudytis ir per Ivoros plyšį, rodydami liežuvį, erzindavo kaimynlo šunį, kuris pykdavo ant vaikų, kad jie lenda į sodą, o vaikai pykdavo ant jo, kad šuo neleidžia įjiti. Taigi, patarė savo prieteliui perskaityti, o prieš neįdamas į biblioteką, knygos galė tuščiam prielapį užrašė: „Baisiai labai graži knyga“. Anas draugas knyga iš bibliotekos pažmė ir nemažaisiais tempais perskaitė. Atrado galė ir šaunųjį memuarą. Vis dėlto, jis buvo rimto būdo, vaikščiodavo rankas sugrūdę į kelnių kišenes, nespausdavo su draugais. Kadangi jis buvo nuistaip prieš knygų peckiojimą, po pirmojo užrašo stambiomis raidėmis išguldė: „Tvarkingas skaitytojas tauknotais pirštais knygų nevario ir pabalgoje jokių užrašų nedaro“. Užrašė, pastgrožėjo dailiu šriftu ir vėl į biblioteką nunešė. Trečiausias skaitytojas buvo laudaus būdo ir nelinkęs skaitytis su kito asmenybe. Todėl rado reikala raštu pareikšti savo nuomonę: „Atsirado galvočius ligasusis, pats knygas pec-

kiuoja ir dar ant kitų barast“. Pirmąs moralistas, rinkdamasis knygas, žvigitėrėjo ir į knygą Nr. D-638. Ir koks buvo jo nustebimas, kai pamatė, kad po jo šaukams pamokymo knygos terliojimas sklidus toliau. Nustebimas pamaužio virto pykčiu, nes herojui, nėra ko slėpti, ausytė buvo ne iš mažuja. Motina mažam net skarele suverždavo. Bet kur tau, paleistas dar labiau atlėpdavo. Vienu akim žvelgdamas į bibliotekos vedėją, ar nemato, vikrais judesiais išlejo tuizį: „Gerbiamausi, per daug nepuikauk, o tai aš tau šitą-į, aną!“... Kaudusis skaitytojas turėjo seną praktiką ir jau ne pirmoje knygute pasireiškė literatūriniais gabumais, iš ankstyvosnės veiklos žinojo, kad po jo nuomone nelikęsdavo ir kitas ką nors nepasisekęs. Suradęs knygoje grąšininą, nusprendė, kad tai perdaug įžūliu, ir nusprendė atitinkamu užrašu knygoje karštuojį truputį ataušinti. Įdomusis pokalbis jau tęsėsi astroje prielapio pusėje, ir viena koja lipo į kitą tuščią prielapį. Knyga Nr. D-638, kaip sviedinys per krepsinio žaidimą, radosi tai vieno, tai antro herojaus rankose. Pokalbis raštu tarp dviejų vienas antro nepažįstančių asmenų tęsėsi toliau: „Talp ir žinojau, kad est baltys“. „Atsirado žopierinis litas“. „O tu karoso kumpis“. Ir sekantis užrašas savo galvutę iškišo antroje knygos pusėje, kadangi tuščią prielapį jau nebebuvo. „Jdomu, mulki, kaip tavo fizionomija atrodo“ — perskaitė, akie išpūtė, bibliotekos vedėjas ir baltis įtūžo, nes manė, kad tai jam taikoma. Įtūžimas palaipsniui kilo su kiekvienu tuščiu prielapiu, kai vedėjas emė grožišis švaris pasakais. Atmėšė į sąvo nelaimė žinomas moralistas, kuris griežtai kovojo su knygų terliotojais. Atmesiamas knygą užrašėdė metus naudotis biblioteka ir dar žadėjo direktoriui grąšinti. Antrasis pokalbio dalyvis, išgirdęs apie pirmojo nelaimę, dar kartą surizikavo ir bibliotekos lankytojų knygoje šelia nukentėjusio pavarde užrašė: „Prieteliu N. Literatūriniais gabumais raštu knygos pabalgoje pasireiškė nepatari: maža vietos, honoraras ligi nekoks“.

S. Pakalnis

KULTŪRINĖ KRONIKA

(IŠ SKAITYTOJŲ LAIŠKŲ)

Stropiai dirba Pandėlio gimnazijos meno saviveiklos ratelio nariai. Pastaroju metu vaidybininkai repetuoja rašytojo J. Marcinkevičiaus veikalą „Šilgalių šeima“. Su šiuo vaidinimu bus apenkytas ir valsčiaus Mičiurino vardo kolektyvinių ūkių.

A. Rikis

70 metų sukaktį nuo rašytojo J. Bilūno gimimo dienos paminėjo Obelių gimnazijos moksleiviai. Sukaktį skirtą paskaitą laikė mokyti. K. Kiselevičius. Apie Bilūno kūrybą taip pat kalbėjo mokyti. Giambattė. Be to, buvo paskaityti keli autoriaus vaizdeliai.

M. Antanavičius

Įžymiųjų rašytojų kūrinys nagrinėja Pandėlio gimnazijos literatūrai būrelis, kuriam vadovauja drg. Šarkūnėlis Bronius. Būrelis jau išauginė Fadiejevo „Jaują Gvardiją“, Puškino „Eugenijų Orle-giną“ ir kt. Darbą su žemesniųjų klasių literatais praveda drg. Samulėnas Adoifas.

Gerai išvysto darbą mičiuriniame biologinio mokslo pagrindu Rokiškio I-sios gimnazijos gamtininkų būrelis. Per daromus susirinkimus buvo išnagrinėti Mičiurino, Timiriasevo, Lysenkos ir jų pasekėjų moksliniai darbai, demaskuota klaidinga morganizmo — veismanizmo idealistinė kryptis bei jos reikalaujamas biologijos mokslis. Trečiojo trimestro eigoje numatoma išnagrinėti ja-revizaciją ir medelių skiepijimą, aplankyti kolektyvinius ūkius ir kt.

V. Žilvitis

Pagyvino veikia Švietimo ir meno darbuotojų profesųjungos Panemunio valsčiaus komitetas, kuriam pradėjo vadovauti drg. Sirvydis. Nesenai įvykusiame narių susirinkime drg. Sirvydis laikė paskaitą „Kūrybingas marksizmas“, buvo sudarytos buities ir kultūrinės komisijos bei profgrupės. Nariai įsipareigojo įsijungti į kolektyvinių ūkių stovybos propagavimą, siekti kuo geresnių rezultatų spaudos platinate,

1913 m. vasario 23 d. jį dar kartą suėmė. Tą pačią dieną buvo suimtas ir J. V. Stalinas. 1914 m. Stalinas ir Sverdlovas buvo ištremiti į Turuchano kraštą, į tolimą užpoltarinę vietovę.

1917 m. kovo mėn., kai Sverdlovas sužinojo apie caro valdžios nuvertimą, atlieks nepaprastai pavojingą 1.500 kilometrų kelionę Jenisėjaus ledais, įs grįžo į Petrogradą.

Balandžio konferencijoje J. M. Sverdlovas buvo išrinktas CK nariu ir pradėjo dirbti CK sekretoriumi. Po to, kai Leniaus teko slėptis pogrindyje nuo kontrevoliucinės laikinosios vyriausybės persekiojimų, visam CK darbu vadovavo Stalinas ir Sverdlovas. Visas savo įžymius gabumus Sverdlovas panaudojo bolševikų organizacijai suteikti ir sustiprinti. Jam vadovaujant buvo atliktas visos organizacijos pasiruošimas partijos VI suvažiavimui. Suvažiavimui vadovavo Stalinas ir Sverdlovas. CK politinę ataskaitą darė Stalinas, organizacinę ataskaitą — Sverdlovas.

1917 m. spalio 10—16 d. d. CK posėdžiuose, kuriuose buvo sprendžiamas ginkluoto sukilimo klausimas, Sverdlovas karštai parėmė Leniną ir Staliną ir drauge su Stalinu ir Dzeržinskiu buvo išrinktas į partinį centrą ginkluotajam sukilimui vadovauti. Proletarinei revoliucijai laimėjus, Sverdlovas išrinktas Tarybų Visos Rusijos Centrinio Vykdomojo Komiteto pirmininku, pasilikdamas tuo pačiu metu partijos CK sekretoriumi.

Tuo laikotarpiu išsivystė nepaprastai jo organizaciniai gabumai. Sverdlovas atliko grandiozinį darbą kontrevoliucijai sutriuškinti, sabotažui įveikti, Tarybų valdžiai sustiprinti visoje šalyje. Jam vadovaujant buvo demaskuotas Steigiamojo susirinkimo kontrevoliucinis pobūdis, ir susirinkimas buvo paleistas. Kartu su Leniaus ir Stalinu jis kovojo prieš trockininkus ir bucharininkus Bresto taikos dienomis, kai buvo sprendžiamas klausimas dėl tarybinės respublikos likimo,

Kalbėdamas Orlovo geležinkelinių mitinge, Sverdlovas persako. Jo organizmas, nusilpinčias ligamečio gyvenimo kalėjimuose ir ištrėtimuose, negalėjo kovoti su gripu ir plaučių uždegimu. Partijos, tos organizacijos, kuriai Sverdlovas paaukojo visas savo jėgas ir energiją, VIII suvažiavimo išvakarėse 1919 m. kovo 16 d. 4 val. dienos nutruko jo didvyriškas, ugningas gyvenimas. Jis, tariant drauge Stalino žodžiais, „sudegė partijos ir valstybės stovybos darbe“.

Kovo 18 d. Sverdlovo laidotuvas prie Kremliaus stenos kabėjo V. I. Leninas. Tą pačią dieną, atidarydamas partijos VIII suvažiavimą, Leninas pirmą žodį paskyrė J. M. Sverdlovo atminimui, pavadinęs jį partijos ir tarybinės respublikos „svarbiausiu organizatoriumi“.

Tarybinė liaudis niekuomet nepamirš J. M. Sverdlovo, visą savo ryškų gyvenimą paaukusio darbo žmonių labui ir laimei, kovai dėl komunizmo pergalės.

Šachtininkų streikas Jungtinėse Valstybėse

NIUJORKAS, III. 14 d. JAV kaimakasybos biuro direktorius (TASS). Asociated Press agentūra korespondento pranešimu iš Pitsburgo, apie 437.000 angliškų šachtininkų, dirbančių rytinėse valstybėse, kovo 14 met nutarė darba dvių savaičių laikui. Šachtininkai Senatas dar nepatvirtino Bopradėjo streiką kaimakasybos profesinės sąjungos pirmininkui Ljulsui pasiūlius, protestuodami prieš tai, kad Truismenas pasakyė Džemą Boidą

Civilinio oro laivyno Vyriausiojo valdyboje įvyko pasitarimas, kuriame buvo svarstoma, kaip plačiu mastu medžioti vilkus panaudojant iekštuvus. Įdomiai pasakojo apie „oro medžioklę“ drg. Gorbunovas. Jis nušovė Tatarijoje ir Čuvašijoje 250 vilkus. Nuotraukoje: S. M. Gorbunovas ir P. G. Artuchinas po sėkmingos medžioklės. Foto B. Misanikovo TASS'o spaudoje klisė.

Tarptautinė žurnalistų organizacija remia pasiūlymą sušaukti Pasaulinį taikos šalininkų kongresą

PRAGA, III. 14 d. (TASS). visokeriopą pagalbą paruošiant Tarptautinės žurnalistų organizacijos generalinis sekretorius, atsilypdamas į Tarptautinio kultūros veiklų ryšių komiteto taktai ginti ir Tarptautinės demokratinės moterų federacijos manifestą, karštai sveikina Pasaulinio taikos šalininkų kongreso sušaukimą, nori dalyvauti tame kongrese ir žada teikti

SAJŪDIS DANIJOJE PRIEŠ PRISIJUNGIMĄ PRIE ŠIAURĖS ATLANTO SĄJUNGOS

KOPENHAGA, III. 13 d. (TASS). Danijoje smarkėja sąjūdis prieš Danijos įjungimą į Šiaurės Atlanto bloką. Ryšium su Danijos užsienio reikalų ministru Rasmusenu paskutiniojo Vašingtono padarytu pareiškimu, kad galutinai nutarimas klausimu dėl Danijos prisijungimo prie Atlanto pakto bus padarytas netrukus, — vis atkaklesni tampa reikalavimai Danijoje organizuoti referendumą klausimu dėl Danijos įstojimo į Šiaurės Atlanto bloką. Laikraštis „Fjens Venstreb-lad“ vedamajame straipsnyje rašo: „Socialdemokratinė vy-

Sienlakraščių redkolegių pasitarimas

Rokiškio I-stos gimnazijos vadovybė neseniai buvo sušaukusi visų sienlakraščių redkolegių pasitarimą. Pranešimą šiuo reikalu padarė gimnazijos mokslo dalies vedėjas drg. Matšionis. Pranešėjas plačiai aptarė stenoines spaudos reikšmę mokyklai, nurodė į eilę pavyzdinių sienlakraščių, o taip pat kritikavo gamtininkų leidžiamą „Gimtąją žemę“, meno mėgėjų „Dauję“, sportininkų „Sportininką“. Drg. Matšionis patarė, kad eilėje sienlakraščių trūkstą konkretumo, ko išdavoje kritiškai straipsneliai nustoja savo vertės. Sienlakraščių redaktoriat savo pasisakymuose pasižadėjo kovoti už sienlakraščių kokybę, jų aukštą išėjimą lygi. A. DIRŽYS, Sienlakraščio „Mokslėivis“ redaktorius

„Tarybinio Rokiškio“ SPORTAS

Obelių gimnazijoje

Neseniai buvo praveistas krepšinio turnyras, skirtas VLKJS XI-jo suvažiavimo garbei. VIII-stos klasės komanda, kurios sudėtyje žaidė vien komjaunioiai, laimėjo turnyrą aukštąs rezultatais, nugalėjęsi 4 savo varžovus bendru 225:64 krepščių santykiu.

Pasibaigė nuo vasario 13 d. trukęs šachmatų turnyras. I-ją vietą iškovojo VIII kl. moksleivis komjaunioiais Vyt. Trojanas, II-ją — VIII kl. moksleivis komjaunioiais Vyt. Blaždavičius, o III-ją ir IV-ją vietas pasidalino komjaunioiais Andriukevičius (IV kl.) ir Martiūnas (VII kl.).

Šiomis dienomis įvyko III-sis moksleivių stulgių krosas. Šį kartą krose dalyvavo tik vyresniųjų klasių mergaitės, laikiančios PDG normas. Pirmoji 3 km distanciją sukurė VIII kl. moksleivė V. Ramanauskaitė (14 min. 15 sek.), antrąją vietą užėmė J. Skardžiukaitė (VII kl.) — 15 min. 13 sek., III-ją — O. Daktariūnaitė (VI kl.) — 16 min. Krose dalyvavo 16 mergaičių. P. PRASCINIUS, Obelių gimnazijos sporto kolektyvo pirmininkas

Atsakingas redaktorius A. Faibilimas

SKELBIMAI

Paskolų pasirašytojai, negavę Antrosios Valstybinės Paskolos TŠRS Liaudies Ūkui Atkurti ir išvystyti obligacijų savo įmokėtai sumai, turi atsimti, jog Rokiškio Centrinėje Taupomoje Kasoje iki 3 m. balandžio 1 d. nes po minėto termino nustoja teisės jas gauti. Obligacijų gavimui patelkama organizacijos pažyma, kurioje nurodoma išlaikyti įnašų sumą. Valstiečiai, negavę obligacijų, turi kreiptis į apskrities Taupomąją Kasą, pateikdami 52-ros formos kvitą, išduotą paskolos igaliojimo. VORONINAS, Rokiškio apskr. Centrinės Taupomosios Kasos Nr. 6775 vedėjas

Patrankos vietoj butų

(ANGLIJOS SPAUDOS PUSLAPIUOSE PASIŽVALGIUS)

(Tęstinys iš „T. R.“ Nr. 31 (640))
Visu šiu įtikinėjimų „dau-giau dirbti“ dėl to, kad „butų pasilikta toje pat vietoje“, pras-mės bus aiški, jei mes mesime žvilgsnį į Anglijos darbo žmo-nių būklę. Šių laikų Anglijos darbo žmonių būklės būdingas bruožas yra kasdien kylantis gyvenimo pabrangimas. Kaišos nenukrypsiamai kyla: nuo 1944 m. iki 1948 m. gegužės mėne-sio pakilo 75 — 100 proc., drabu-žių ir avalynės — 47 proc. Tik nuo 1948 m. birželio mėnesio iki 1948 m. birželio mėnesio mažmenų kainos, esant nekintamai uždario mokei, aiškiai pamažintais „vidutiniais“ duo-menimis, pakilo 10 proc.

Tuo metu, kai monopolistai gauna vis didesnius pelnus ir gardžiuojasi stambiau pasipelnijimu iš persiginklavimo progra-mos, Anglijos darbo žmonės veitui mėgina išspręsti neiš-sprendžiamą problemą: kaip su-durti galą su galu savajame biudžete, kuriame kiekvieną

mėnesį atsiranda vis didesni plyšiai uždario kainų ir nekintamos kylančio moks įtakole. „Paskutinio metu pastebimas apertus indėlių išėmimas iš bankų, vis dažniau besikar-tojās daktų įėjimas išsi-mokėtinai, nepavykęs mėgtai-mas pagyvinti prekybą, padidin-nant nenormuojamų prekių kie-kį, daugelio parduotuvių savi-ninkų, ypač darbininkų kvarta-luose, parodymai apie nenor-muotų prekių, nerandančių pak-lausy, įskaitant kiaušinius, at-sargų susidarymą, — visa tai rodo vis didėjančius sunkumų suvesti galą su galu“, — rašo leiboristų organas „Nius Steits-mens end Neišn“.

Žymus Anglijos ekonomistas T. Balogas Amerikos žurnalo „Forin Afers“ liepos mėnesio numeryje labai atsargtoje for-moje mėgina sugraibyti tikrą-sias Anglijos ekonominių sun-kumų priežastis. Neminėdamas užsienio politikos avantiūry „Maršalo plano“ nekritikuoda-mas tiesiog dabartinės vyriau-

sybės politikos, Balogas vieši mano, kad Anglijos ekonomika gerokai vargina „užsienio poli-tikos apystovų sunkumai“. Ašt-ri Anglijos mokamojo balanso krizė, sukelta, svarbiausia, mšų politinių vidaus ir užsienio iš-pareigojimų sunkumų“. Balogas reiškia vilį, jog šiais metais sumažės vyriausybės vadinamieji užsienio įsipareigojimai. Tačiau „leiboristinės vyriaus-ybės“ užsienio įsipareigojimai ne tikliti nesumažėjo, bet, prie-šingai, dar padidėjo, sustiprė-jus agresyvinėi politikai, lydimai įvykių Malajoje, Palestino-je ir Vokietijoje, vykdat nau-jo karo kurstymo politiką, konkr-eciai išreiškiamą glauklavimosi lenktyriavimu ir karinės tarny-bos laiko pailginimu.

Laikraštis „Jorkšir Post“ ry-šium su šiuo pažymėju, jog „vasario mėnesį ekonominėje 1948 m. apžvalgoje buvo pra-mašaujama, kad bendra išlaidų suma Vokietijai sudarys 14 ml. svarų sterlingų. Vien tik-tai Berlyno „oro tiltas“, — to-

liau rašo laikraštis, — tur būt kaštuos tokią sumą“. Anglų spauda, įteigdama gyventojams mintį, jog, norint „pasilikti toje pat vietoje“, reikia „daugiau dirbti“, iš esmės sėja iliuzijas. Net spalio mėnesio pabaigoje paskelbti oficialūs duomenys apie ekonomines perspektyvas artimiausiems aštuoniems mė-nesiams anaplot nežada Angli-jos visuomenai „pasilikti toje pat vietoje“ plačiųjų gyventojų masių medžiaginės būklės srityje. Kaip aiškėja iš šių duo-menų, 1949 m. anglai vartos mažiau, negu 1947 metais. Jų meniu, kaip ir anksčiau, bus „neįvairus“, butų statybos programa bus apkarpyta, o kiekvienu tendencija padidinti uždario moką bus ryžtingai užkertama vyriausybes.

Tokie yra Anglijos prasidė-jusio ginklavimosi lenktyriavi-mo vaisiai, tokia yra leiboristų valdančios višūnės, veikiančios priešingai anglų tautos intere-sams, pataikaujančios Amerikos monopolijų interesams, politi-kos kaina. V. Matvėjevas